

Nro. 51.

A KEZS. CSASZARNAK ÉS A KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indólt: Bétsből, Kedden December 23-ik napján
1806-ik éftendőben.

B é t s.

Ezen hónapnak 18-kán örömrre indító katonai parádéval osztott-ki *Károly* ő Kir. Fő Hertzegsége a' Generálisoknak jelenlétekben öt érdempénzeket az itt őrizeten lévő Lichtenstein Huszár és Maylandi Ferentz Fő Heztzeg Vasas Regimentjeikből való 5 embereknek; a' kik magokat Olasz országban az utóbbi hadakozás' alkalmatosságával legjobban megkülömböztették. Míg néhány Swadrook a' Hof nevű piatzonsorban állván a' muzsikások muzsikáltak, az alatt *Károly* ő Kir. H. ge magá kezeivel méltoztatott feifüg. észteni ezen érdemes embereknek mejjekre az ő vitézségek jutalmát.

D d é

Török Birodalom.

Zemlinből Décz. 8-kán, A' Szemendriai békességes alkudozásnak nem lett kívánt kimenetele. A' Császár vissza hivatta onnan a' maga Biztosát *Mohasilt*. Minden órán el fognak ismét kezdődni a' verekedések,

Konstántzinpolyból Oktob. 24-kén. Oktob. 12-kén reggel már elindúlt vala egy hajó az itt lévő Orosz Követ *Italinsky* ur bagazsiájának egy részekkel, 's magának elindulását is minden órán várták, nem kitsiny érzékenységgel. Végezetre 13-dikban estve, a' mellyet követő napra már a' Fr. Követ *Sebastiani* úr pompás felmenetele meg vala határoztatva, azt a' meg nyugtató választ vette *Italinsky* ur a' Portától, hogy az Oláh országi és Moldovai Fejedelnek vissza fognának tétettetni 's az egyéb nehézségek is el hárítatnak,

Közöséges levelekben olvassuk, de tsak mint hírt, hogy a' Portának ezen határozása után egy ujj szövetséges kötés állttatott volna lábra közté és az Orosz Udvar között, a' melynek ezek volnának fontosabb feltételei: Az Orosz seregek a' Török földön mehessenek és a' Konstántzinápolyi kánálison evezhessenek által, a' Török Birodalomban kereskedhessenek, katonákat verbuálhassanak: a' Török hajók ellenben ne evezhessenek az Orosz Birodalom ellenségeihez, és ő esmérje-meg az Orosz Birodalomnak a' 7 szigetekben való fő uraságát, &c.

Frantzia Birodalom.

Folytatása az Anglus és Fr. külső Ministerok Fox és Talleyrand között való levelezésnek: —

2. — *Talleyrand Foxhoz, Mártz 5-kén 1806.* —

Az Exceillentziád' levelét ö Cs. Felségének' eléibe terjesztettem. Első szavai, mellyeket hozzám, annak elolvasása után intézett, ezek voltak: Szemlélem ezen levélben a' betsületnek és virtusnak azon fundamentomait, e' mellyek Foxurat minden időben lelkesítették. Köszönny.-meg néki az Ur nevomben, és mondja meg, hogy akár mint fordúljanak a' környülállások, t. i. hogy akár sokáig tartson még ez a' hadakozás az ö Kiralyának politikája miatt közötünk, akár pedig oly hamarjában végeztetődhessék ennek az emberi nemzetre nézve ily haszon nélkül való veszekedésnek, mint azt mind a' két nemzet kívánja: én örvendek annak az új változásnak, a' melly ezen hadakozásnak tulajdonságot érte; és a' melly előpostája annak, a' mit egy olyan Kabinettel várhatunk, a' melynek prinzipiumait én igen jó szívvvel a' Fox uréhoz, ahoz az emberéhez mérsékelem, a ki arra van kiváltképpen teremtelve, hogy azt, a' mi szép, igaz, és nagy, érezze. — „En, Uram, ö Felségének ezen tulajdon szavaihoz legkissebbet is hozzájuk adni nem akarok: hanem tiszteletemnek elfogadását kérvén, maradok, etc. Talleyrand, Beueventi Princz.,,

3. — Fox Talleyrandhoz, Mártz, 26-kán 1806. Uram! az a' jelentés, a' mellyet az Ur a' maga Ország' ösrékének békességes gondolkodása felől kinyilatkoztatott, éngemet arra indított, hogy Királyom figyelmetességét az Exc.ád levelének különösen ezen pontjára vezéreljem. Ö F. ge már több mint egy vesben kinyilatkoztatta a' Parlamentom előtt azon hajlandóságát, hogy azt az alkalmatosságot ölelni fogja, a' melly szerént a' békesség oly aliando fundamentomokon helyreállitathatik, a' mellyek nepeken javával és batorságával megegy-

gyezhetnek. Ő F. ge szünet nélkül ohajtja a békeiséget, hanem a' bátoroságos és állandó békeiséget; és nem tsak valami fegyvernyugvás a' czélozása, a' melly valamint az alkúvó Félékre úgy egész Európára nézve tsak nyughatatlanságoknak kufjeje lenne. A' mi az Amiensi Kötésnek feltételeit illeti, a' mellyet a' Fr. Országlószék talám az alkudozás' fundamentemául felvenni kívánna, effelől megjegygetett, hogy ezt a' kifejezést három vagy négy féleképpen is lehetne magyarázni, a' melyhezképpst még további előre való magyarázatnak kellene tétetődni, a' melly, ha egyéb ellenvetések nem volnának is ellene, leg aláb nagy késedelmezésre szolgáltatna alkalmatosságot. A' két ilyen nagy, és minden alattomban való merkedést utáló Hatalmasságok között való alkudozás fundamentemául, a' következő, mind két részről megesmertetendő princzipiumot kellene felvenni, t. i: hogy a' legyen mind két Félnek czélozása, hogy a' békesség, mind kettőjekre és mind kettőjüknek szövetségeseikre nézve tisztességes és olyan tulajdonságú lehessen, hogy az által, a' mennyiben töllök függ, Európának tsendessége bátoroságos lábra állítottók. Anglia, egygyik szövetségésének javát is el nem mellőzheti, az Orosz Birodalommal pedig olyan szorossan össze van tsatóltatva, hogy semmi némű alkudozást nem folytathat annyival is inkább végre nem hajthat, külömben, hanem tsak a' Sándor Császár társaságában: a' mely tekintetben azonközben, minthogy egy Orosz Ministernek meg jelenését az alatt várni lehet, némely fő pontokat előrevalóképpen addig is megfontolás alá venni, lehetne. Úgy látszhatna, mintha az Orosz Birodalomnak az ő meszsze való léte

miatt talám nem lehetne annyi oka a' Frantzia országgal való alkudozásra, mint más Hatalmasságoknak: hanem ez a' minden tekintetben igen nagy tisztelet érdemlő Udvar, valamint Anglia, érzékenyül gondoskodik mind azokról a' kötnyülállásokról, a' mellyek az Europai egyéb Fejedelmeket és Státusokat illethetik. Ezekből láthatja az Ur, melly készek légyünk mi mind azokat az akadályokat elhárítani, a' mellyek a' békességes egygyetértést késeleltethetnék; nem azért pedig bizonynál, mint ha a' hadakozásnak folytatásától félnénk, mint-hogy ennek folytatása miatt minden nemzetek között az Anglus nemzet szenved legkeyesebbet: hanem, hogy a' más nemzeteket sajnáljuk, &c. Leg nagyobb tisztelettel vagyok, &c. — Fox.

Arról a' személyről, a' kiről Minister Fox a' maga első levelében emlékezett, hogy hozzá men-
vén, a' Frantzia Birodalom' feje ellen való planum felől néki hírt tett, 's több effélék, ekképpen irnak a' Párisi leg ujjabb levelek: — „Mint-hogy ezen személy felől az óta több emlékezet nem völt: kötségség kívül kívánja az ujságon kapó közönség tudni, hogy mi történt volna véle. Mi (így fejezi ki a' *Gazette de France*' írója magát) gondoskodtunk, hogy a' közönséget ezen tekintetben is kielégíthes-
sük. Mihelyest a' Fox levele Párisba megérkezett, a' fő Politziai előljárók azonnal minden rendelkezéseket megtettek azon pontokon, a' mellyeken a' szóban forgó személynek Angliából való visszaérkezését vélni lehetett, hogy semmi képpen útát ne veszthessen. Hámbughoz szállott ki, a' hol azonnal elfogattatott. Párisba hozattatván, sokszori kikérdezteséből világosságra jött, hogy a' Fox tudósítása igen pontos lett volna. Az ő büne, a' mellyettett

vala, olyan nagy volt, hogy önnön vallás tétele szerint sem remélhette a' nagy büntetésől való megmenekedhetést. Ő F. ge a' Császár ellenben, minnekutánna a' Fő Politziai Ministertől a' dologmivóltát megértette volna, hatalmához hasonlító nagy felküségtől indittatván, nem meltoztatta a' maga figyelmetességére ezt a' gyáva próbatételt; esztelenséget talált többet benne, mint gonoszságot: a' melyhez képpest megparantsólta, hogy ezen embernek büne, az ő elője meg bomlása következésének tulajdonittassék lenni. A' *Bicetre* nevű fogházba záratattatott tehát, és még most is ott ül. Sem természet sem nevelés ajándékával nem bír szegény lég kissébbel is.

Párisból Dec. 5-ikén. A' Monitörben egy nevezetes ülése hirdetődött ki a' Szenátusnak, a' melyet ez Dec. 2-ikén a' Birodalom Fő Canczellariusának H. tzege Cambacérésnek előülése alatt tartott. Minekufánna ezen H. tzege az ülést egy rövid beszéd által kinyitotta; *Porcher* az, egygyik Titóknak néhány fontos Actákat terjesztett a' Szenatus eleibe, t. i. — 1) ször a' Császárnak egy Jelentését, a' melyet Berlinből Nov. 21-ikén indított a' Szenatushoz, a' mely napon az Anglusok ellen való Dekretomát is kiadatta — 2) ször a' külső dolgokra ügyelő Minister által a' Császár eleibe terjesztetett két Előadásokat, a' melyekben találtató okokra nézve a' Császár azon Dekretomot kiadta az Anglusok ellen — 3) ször ugyan ezen Dekretomot. Mind ezek a' M. Kurirban is ki fognak jöni. Most itt következik a' Minister *Talleyrand* 1. ső Előadása *Napoleonhoz*. —

„Császár! egy negyedik *Coalitio* formálódott vala, a' mely egy hónapnál rövidebb idő alatt

megalázlatott. Pruszszia ármádiáját, erősségeit, fő városát és tartományait a' F. ged hatalmában lenni szemlélte, és mostanában a' békességért esdeklik. Az előbbeni *Coalitiok*nak alkalmatosságokkal is, Frantzia Országnak mindenik ellensége meggyőzöttetvén azonnal békességet kért; és azt meg is nyerte. Reméltük, hogy az egymásután következő magános békességekötések, egy közönséges, tisztességes és bátorságos békességre fognának vezérelni. Ezen reménségünkben három versben tsalattatunk-meg; három versben mütatta meg a' tapasztalás, hogy a' Frantzia Birodalom ezen mérséklettség és nagy lelkűség mellett mindenkor megtsalattatna. Minden elrontatott *Coalitió*, ujjabb *Coalitiót* szült, és a' Fr. Birodalom örökös háború által fenyegettetett. —

„A' Fr. Birodalom arra a' hatalomra és nagyságra jutott, a' melyre F. ged soha nem törekedett. Minden felől példa nélkül való dühösséggel fenyegettetvén ez a' Birodalom; és arra juttatván, hogy csak a' halál, vagy győzedelmeskedés között választathasson, ő csak a' maga boldogságáért viaskodott, és csak arra fordította győzedelmeit, hogy mértékletességét nagyobb fényre hozza. Ő nem tette semmivé azokat, a' kik őtet semmivé akarták tenni; véghetetlen hódóltatásokat tett, hanem azoknak csak egy kis részeket tartotta-még magának: 's még kevesebbet tartott volna meg, ha azok a' vak indulatok, a' mellyek körüllette dühkösködtek, őtet arra nemkényszerítették volna, hogy magát nevelje, hogy azoknak annyival inkább el-
lenek állhasson. Mostan, midőn ugyan azon gyűlölségnek lelkétől a' negyedik versben, és ugyan azon semmivé tételre való igyekezettel támadta tik-

meg F.ged, nem lehet egyéb czélozása, csak a' mi népének java elkerülhetetlenül megkíván, a' mely czélját, el nem érhetné F.ged, ha csak nyereségeit egészen önnön hasznára nem fordítaná, és az elfoglalt tartományokat mint pótolás' tárgyait hatalmában meg nem tartaná, olyan véggel, hogy a' közönséges megbíjellést azokhozképpest intézzel. Két Hatalmasságok, a' kik Európának ellenségei, össze tsatóliák magokat olyan véggel, hogy a' veszekedést és hadakozást terjeszthessék. Az ő ditsőségszomjóhozásoknak célja különböző: hanem Frantzia ország eránt ugyanazon egy gyűlölségtől lelkesítettnek, mivelhegy tudják azt, hogy Frantzia ország meg-nem szünhet őket az ő veszedelmes czéljokban akadályoztatni. Szünetlen azon iparkodván, hogy néki ellenséget keressenek és támaszszanak, e' végre minden mesterkedést, fenyegetődzést, hízelkedést, megrontást, és ragalmazást eszközül vesznek; mindent megtámadni, elnyomni, és járamba hajtani igyekeztvén, Frantzia országot vádolják, hogy mind ezeket tselekedni ő iparkodna. —

„Anglia azon mesterkedik, hogy a' tengeren csak ő üzhesse a' hajós kereskedést; minden szorgalmatoskodás és kereskedés egyedül való kalmárjává akar lenni. Valahányszor Frantzia országot a' történetek folyamatjának ereje arra kényszerítette, hogy az ő véle szomszédos apró Statusoknak ügyeket önnön tsendességek véget védelmezze, Anglia mind annyiszor panaszt támasztott eliene. Nehány városok és tartományok, a' mellyek szabadoktól fogva Frantzia országtól halgattak, tovább is vélie kívánván tartani, Anglia ezért azonnal lármát ütven, úgy festette-le Frantzia O szás

got, mint a' melly a' nagy Státusoknak független-
ségeket fenyegetné. Apró Státusok voltak-é azok,
a' mellyek századoktól fogva Angliától függöttek,
és mintegy az ő munkásságának kerületébe szorit-
tattak? Nem az Északi nagy Hatalmasságok vol-
tak-é azok, a' mellyekre Anglia a' maga erőszakos-
kodásait ki terjesztette; és a' kik a' mellett, hogy
magokat az örökké való neutrálisságnak védelme-
zésére egygyesítették: magokat az ő véghetetlen
törvéntelenségeinek alája vetni, és a' magok nagy
károkkal, Frantzia országnak leg beisebb és igaz-
ságos kívánságait fel áldozni kemelenítették. A'
Nemzeteknek függetlensége ezen időben nem csak
fenyegettetett, hanem meg is rontatott, és, a' hol
Angliától függött, semmivé is tetetett. Mi hasz-
na volt annak, hogy Anglia a' Pétersburgi Kötés
ereje által némely princípiumokat, a' mellyeket
sem tsábitásai sem fenyegetődzései által semmivé
nem tehetett vala, megesmérni kényszerítettetett?
Mingyár azután lábával össze tapodta mind azo-
kat, és el távozott azoktól, mihelyest a' bézárás jus-
sával csakénye szerént és a' leg esztelenebb módon
vissza kezdett élni. Ez a' jus csak azokra az erős-
ségekre terjesztődhetne - ki az okosságnak és köte-
seknek reguláik szerént, a' mellyek egészen körül
vétetelve és abban a' veszedelemben vannak, hogy
meg vétetetéssel fenyegette nek. O ezt a' just,
egész tengeröblökre, folyóvizeknek torkaikra, par-
tokra, és egész országokra ki akarja terjeszteni.
Frantzia ország Anglia által körül vétetelve és ab-
ba a' veszedelemben helyhez tetve nem volt, hogy ő
altala elfoglaltassék: még is egész Frantzia orszá-
got bézaratott állapotban lenni kihirdettette. Így
tselékelyén Anglia, nem kinyilatkoztatja-é ez által,

hogy semmi törvényt, semmi kötéseknek nem esmér, hogy egyedül csak az erőseknek jussokhoz alkalmaztatja magát, és hogy mindent törvényesnek lenni tart, a' mit büntetetlenül véghez vihet.

„Az Orosz Birodalom az alatt, hogy végheletlen Státusainak felelevenítésén gondoskodna, 's a' bölts törvényhozás és atyai kormányozás által azt a' véteket megengesztelni iparkodna, a' melly miatt egy régi, népes, nevezetes, és jobb állapotot érdemlő nemzet, a' független nemzetek sorából kiesett: elnyeléssel fenyegeti a' szép Ottomanus Birodalmat. Azt az útat módot követi most a' Törökök eránt, a' mellyet a' Lengyelek eránt követett vólt. Tartományaiiban a' támadást és zűrzavart két éleszfi. A' Szerviaikat felingerli, felfegyverkezeti, és védelmezi a' Porta ellen. Moldova és Oláh ország, két hitszegett Elöljárók által kormányoztatván, a' Porta őket egy Firmán által ilyeneknek lenni kihirdettette, és letétette vala. Az Orosz Birodalom meg nem elégedvén azzal, hogy nékiek menedék helyet adott, fegyveres sereget is küldött a' *Dniester* vizéhez, 's visszatétettetésekét kívánta, azzal fenyegetődzvén, hogy külömben hadat izen a' Porta ellen. A' Török Odvar szomorú szemekkel nézte olyan környülállások közzé helyhezterve lenni magát, hogy nyilvánságos ellenségeit hivataljokba vissza tenni, és azokat az embereket, a' kiket helyekbe maga rendelt vala, elbotsátani kelljen. Itt tehát olyan vétek által sértett-meg a' függetlenség, a' melly által egyszers mind minden thronusoknak méltóságok megbántatik. Abban a' szempillantatban, a' melyben önnön Helytartóit nem maga választhatja a' Porta, nem

független uralkodó többé, hanem csak Vasallus ; vagy más szókkal élvén, ezen szempillantattól fogva csak névvel az övéi Moldova és Oláh ország; 's ezek a' két nagy, és gazdag tartományok, olyan emberek által kormányoztatván, a' kik magokat az Orosz Birodalomnak eladták, ennek valóságos meghódolt tartományaivá lettek. —

Ilyen ellenségekre nézve, a' kiket a' Felséged mérséklettsége a' fegyverből ki nem vetkeztethetett, és a' kik a' F. ged győzedelmei mellett is mind közelébb közelébb jutnak feltett czéljokhoz, és csak önnön indulatjaikra halgatván, semmi just tiszteletben nem tartanak, nem követheti Felséged csak a' maga nagy lelkűségét és nemes érzékenységét. Maga az a' hajlandóság, a' mellyel a' békeességhez vonattatik Felséged, azt a' törvént szabta F. ged eleibe, hogy ki ne adjon a' maga foglalatásai közzül semmit mind addig — valameddig az Ottomanus Birodalomnak teljes függetlensége, a' melyre a' Frantzia Birodalomnak leg első figyelmeztetést kell fordítani, meg nem emérettetik és kezesség által meg nem erősítettik — valameddig a' Spanyol, Hollandus, és Frantzia Koloniák, a' mellyeknek elveszések csak a' Coalitiók miatt történt, ki nem adattatnak — és valameddig egy olyanközön-séges törvényes könyv bé nem vétettetik, a' mely minden Koronáknak méltóságokkal megegyező, 's minden nemzetek tengeri jussoknak fenntartatásokra és bátorságba való helyheztetésekre, alkalmas lehessen. —

„ Ezen határozásnak igazságos, szükséges és hasznos voltát, közönségesen mindenek által fogják látni. Ez jó tetemény fog a' Felséged szó-

vettségeseire és azon városokra nézve lenni, a' kiknek éppen azok a' hadakozások okozták kár-vallásaikat, a' melly hadakozások ily sok és ily nagy országokat a' F. ged hatalma alá hajtottak. Akár melly egyéb Systemát venne-fel és követne F. ged, mind azok mellett el kellene szövetségeseinek és ily sok népes városoknak javokat mellőzni, a' tsudálkozásra leg méltóbb győzedelmeknek gyümöltseik oda lennének, és a' Frantzia Birodalom mind ezeknek a' hallatlan győzedelmeknek és ennyi hérosi tselekedeteknek közepette is, a' mellyek ötet ily nagygyá tették és ditsősséggel béfedték, nyugodalomban nem fogna élni; nem fogná szemlélhetni azt a' jövendőt, hogy fegyvereit letehesse, hogy magát a' kereskedés és szorgalmatoskodás békességés foglalatosságainak néki adhassa, a' melyre ötet a' természet hívta, &c. Berlinben Nov. 15 kén, 1806. Talleyrand Beneventi Princz.

A Császár Jelentése a' Szenátushoz:

„Azon környülállásokra nézve, a' mellyek közé Európának állapotja mostanában helyheztetve van, tudtára akarjuk a' Szenátusnak és a' nemzetnek azokat a' princzipiumokat adni, a' mellyeket mi, politikánknak sinórmértékéül felvettünk. A' három hadakozások után mindenkor a' mi rendkívülvaló mérséklettségünk vólt a' következő hadakozásnak az oka. Így kellett néküink a' harmadik *Coalitió*nak elbomlása után kilentz hónapokkal, és így azon győzedelmek után, a' mellyeket az Isteni gondviselés néküink a' szárazon való tsendességnek hosszú időkig való megfundáltata-

sára adott vala, kilentz hónapok múlva, a' neyedik *Coalitio* ellen hadakozni. —

„Angliának sok Európai Kabinetumokhoz terjed befolyása, és a' véle való tartós békesség nélkül nem élhet a' mi nemzetünk a' békességnek azon jó téteményeivel, a' mellyek a' mi munkáinknak leg első czéljok, és életünknek egyetlenegy törekedése. Ennyi győzedelmeinknek közepette sem tartóztatott minket, még a' közelébbi békességes alkudozásokban is, Angliának sem fennhéjzoló beszéde, sem azok a' nagy áldozatok, a' mellyeket ő, mi tőlünk kívánt. Máltha szigetét, a' melytől mintegy ezen hadakozásnak ditsőssége függött, a' melynek megtartásán Anglia még a' Kötéseknek féretételek által is iparkodott, és a' melly leg első oka vólt ennek a' hadakozásnak, mi már által engedték vala néki: abban is megegygyeztünk vala, hogy *Ceylon* szigetén és a' *Mysorei* Birodalman kívül a' *Jó-reménység*' fokát is tartsa-meg magának. Hanem, minden iparkodásainknak füstbe kellett menni, mihelyest ellenségünk Kabinétumában megszűnt a' tanátskozásokat az a' nemes nagyra vágyás lelkesíteni, hogy a' világ boldogságát Angliának jelenvaló boldogságával, és ezt, az ő jövődjével egygyesíteni lehessen: pedig Angliának semmi némü boldogsága nem lehet tartós, valameddig ő azt ezen nagyra vágyó és igasságtalan politikan fundálja, hogy 60 millió lakosokat, a' kik az ő szomszédjai, 's a' kik gazdag és derék emberek, a' kereskedéstől és hajokázástól megfoszthasson.

„Az Angliai első Ministernek (Foxnak) halála után tüstént eszünkbe vettük könnyen, hogy az alkudozásnak folytatásával nem egyébre céloz An-

glia, hanem csak, hogy a' többségében meg folytatott negyedik Coalitiónak szövetségét behálózassa. Ezen új környülállások között változhatatlanul meghatároztuk magunkban, hogy Berlint, Warschaut, és azon tartományokat, a' mellyek a' fegyver ereje által kezünkre kerültek, míg a' közösleges békesség meg nem köttetik, míg a' Spanyol, Hollandus, és Frántzia Koloniák vissza nem adattatnak, míg az ottománus Birodalom erős fundamentomra nem helyheztesedik, és míg ennek a' nagy Birodalomnak függetlensége, a' melly a' mi nemzetünket leg közelébről érdekli, változhatatlan módon meg nem erőssittetik, addig ide ne hagyjuk.

„Mi bézárt állapotban lenni kihirdettettük a' Britannus szigeteket, és olyan rendelkezéseket tettünk ellenek, a' mellyek ellen tusakodott szívünk. Alig vehettük rá magunkat, hogy a' magános személyek javát a' Királyoknak veszekedéseikkel összeszatoljuk, és a' pallérozódásnak illy sok esztendei után azon princzipiumokra vissza terjünk, a' mellyek az első időkbéli nemzeteknek esmérhető tulajdonságaik voltak. Hanem népeinknek és szövetségeseinknek javok által kénszerítettünk, ugyan azon fegyvereket fordítani közösleges ellenségünk ellen, a' mellyekkel ő él mi ellenünk. Nem az indulat, nem a' gyűlölség, hanem csak a' költsönnek hasonló költsön által való visszafizetése, adta nekünk erre a' határozásra az alkalmatosságot. A' mely ajánlást mi a' három Coalitiónak, a' mellyek népünk dicsőségét illy nagyra emeltek, el oszlathtásuk után tettünk, most is azt teszszük új győzedelmeink után. Készek vagyunk Angliával, az Orosz Birodalommal, és Pruszsiával is bekességet kötni, de

tsak olyan fundamentomokon, hogy senki magának semmi felettünk való just ne tulajdoníttson; a' Kóloniákat vissza kell az anya országoknak adni, 's a' mi kereskedésünknek, szorgalmatoskodásunknak olyan kezességre kell szert tenni, a' milyenre szüksége van. Ha ezen határozásaink miatt a' közönséges békeségnek helyreállása valami követeset haladni talál: akár mely rövid legyen ez a' haladás, hosszúnak fogtetszeni a' mi szívünknek. De, meggyöződöttek vagyunk mi affelől, hogy méltóképpen meg fogják népeink a' mi politikai rendelkezéseinket fontolni, és által fogják látni vélünk egygyütt, hogy a' magános békeség tsak fegyvernyugvás volna, a' melly mellett mi minden hasznunkat elvesztenők, ujj hadakozásra adván alkalmazhatóságot; és hogy Frantzia Ország egyedültsak a' közönséges békeségben találhattya-fel szerentséjét. —

„Olyan időponton állunk, a' melly igen fontos a' nemzeteknek állapotjokra nézve. A' Frantzia nemzet még fogja mutatni, hogy méltó arra az állapotra, a' melly őtet várja. Azt a' Szenátus Consultumot, a' mellyet én előtekbe terjesztetek, és a' melly szerént az ujj Conscriptusok, noha ennek ideje a' közönséges mód szerént még a' jövő Septemberben lenne, ez által az 1807-dik esztendőnek első hónapjaiban fognak össze gyűjteni, valamint az atyák úgy az ő fiaik is buzgósággal fogják teljesíteni. Mikor szollithatók szebb időpontban fegyverfogásra a' Frantzia ifiakat, mint mostanában, midőn ellenségeinknek fő városaikon és azon tsatamazókön által fognak zászlóik felé utazni, a' mellyet már az ő idősebb fegyveres

társaik nevezetesekké tettek. *Berlinben* Nov. 21-
kén, 1806 ban. *Napoleon.*“

Ennek és a' több ide tartozó Aktáknak felol-
vastatások után, Státustanáisos Regnault ment-fel
az orátori székbe, és felolvasta a' Császár Jelenté-
sében em'itődött *Senatus Consultumot*, a' melynek
ennyiben áll a' foglalatja: A' Császár által meg-
határoztatandó időszakaszok szerint 80,000 uj
Conscriptusok gyűjtettetnek öszsze az 1807-ik esz-
tendőben, azon ifiak közzül, a' kik az 1787-dik
esztendőnek 1-ső Januariussától fogva, annak 31-
dik Deczemberéig születettek.

* *

Egy Francia Országból Bétsbe származott
Özvegy Aszszony, a' ki a' Frantzia, Olasz és Né-
met nyelveken ír, és beszéll, kívánna egynehány,
mint egy tiz esztendős Kisaszszonyokat szállás-
ra és Asztra itten magához venni, és azokat a'
fentt irt nyelvekre; idejekhez képest Historiára,
Geografiára, számvetésre, kötésre varrásra, ehez
tartozó Rajzolásra és egyéb Aszszonyi Munkákra
és tisztaságra tanítani: vigyázzván jó erköltsökre,
és kinék kinék Vallására. Mind ezeket, a' mosást
is ide értvén, tselekszi esztendőnként 300 f.tokért.
Ha a' kis Aszszonyok nagyobbak, és Musikát's
tánczot is kívánnák tanulni, az, a' fizetést vagy
100 f.tal neveli. Lehet e' részben hozzáuk írni.